

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32P/134/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618202102
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Steinsdorferová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6618202102.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti I., Q., nar. XX.XX.XXXX, a N., nar. XX.XX.XXXX, obe trvale bytom C. XX, t. č. P. A. domov N., K. XX, I. T., zastúpených opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, deti matky E. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX a otca neurčeného, o návrhu navrhovateľky K.. E. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. D., K. XX, právne zastúpenej JUDr. Ing. Lindou Kovandovou, LL.M., advokátkou, so sídlom Banská Bystrica, Ul. Janka Kráľa 1, IČO: 42307121 na zverenie maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti, za účasti prokurátora a poručníka maloletých detí Obec C., C. XX, F., X.: XXXXXXXX, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa návrhom podaným na Okresnom súde Lučenec dňa 10.05.2018 domáhala zverenia maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti od právoplatnosti rozhodnutia.
2. Uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 10P/51/2018-43 zo dňa 24.05.2018 bola prenesená príslušnosť na Okresný súd Banská Bystrica.
3. Návrhom doručeným súdu dňa 24.10.2018 sa navrhovateľka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd dočasne zveril maloleté deti do jej osobnej starostlivosti do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Svoj návrh odôvodnila tým, že priaznivý vývoj maloletých detí je vážne ohrozený, resp. narušený. Po odňatí detí z jej starostlivosti detským domovom (ďalej aj „DD“) na účely ich umiestnenia do diagnostickej skupiny, ktorý mimochodom trval nad zákonom povolenú hranicu 12 týždňov, sa už deti k nej nevrátili, pričom má za to, že pobyt maloletých detí mimo jej domácnosť nie je v ich najlepšom záujme. Donedávna bola s maloletými v kontakte, hoci DD jej tento kontakt neustále sťažoval a redukoval. To nerešpektuje jej práva a práva detí podľa Dohovoru o právach dieťaťa, Ústavy SR, ako aj zákonmi, napr. Zákon o rodine, CMP, ako aj je tiež nerešpektovaním názoru maloletých detí a nepodporuje udržiavanie a rozvíjanie ich vzájomného vzťahu. Pri kontaktoch s maloletými sa tieto pýtali neustále „domov“ a sami sa jej sťažovali, že sa v domove cítia ako vo väzení, že chcú ísť k nej. Nadobudla tak presvedčenie, že súčasný pobyt maloletých mimo jej domácnosť vážnym spôsobom ohrozuje a narušuje ich priaznivý fyzický a predovšetkým psychický a sociálny vývoj. Od odňatia maloletých z jej domácnosti, vykazujú maloleté deti viaceré zdravotné problémy, ktoré možno vnímať ako dôsledok stresu a psychickej nepohody spôsobených odlúčením. Deti bývajú opakovane choré, najmä maloletá Q. je prakticky celú dobu chorľavá, často zahlienená a kašle, trikrát mala zápal ucha, pričom tieto problémy v jej domácnosti nemávala vôbec alebo ojedinele. Od umiestnenia maloletých do DD mala maloletá v priebehu jedného mesiaca dva krát zlomenú ruku. Neobviňuje DD z nedostatočnej starostlivosti, ale z kontaktu s deťmi sa dozvedela, že maloletá Q. býva dezorientovaná, resp. psychicky rozrušená, preto aj padá, v dôsledku čoho utrpela spomínanú opakovanú zlomeninu ruky. Je klinicky preukázané, že mozog pri traume regreduje, u danej osoby nie sú dané základné emocionálne potreby a toto možno

považovať za experienciálne a kauzálne podložené dôsledky, ktoré treba bezodkladne riešiť. Maloletý N. sa od okamihu odňatia z jej starostlivosti pomočuje, trpí teda po celú dobu odlúčenia enurézou, čo v jeho veku nie je prirodzené a je to evidentný prejav stresu, v ktorom sa dieťa nachádza. Počas pobytu v jej domácnosti sa maloletý prestal pomočovať už v roku 2015. Ak sa náhodou príležitostne pomočil, vždy to bolo po dočasnom odlúčení. V čase po odňatí mal byť maloletý N. dokonca aj hospitalizovaný niekedy v júli 2018, čo sa dozvedela náhodou od kamarátky. Maloletým deťom sa zhoršuje rečový prejav. Maloletý N., ktorý počas pobytu v jej domácnosti nepotreboval logopedickú starostlivosť, v súčasnosti má problém s vývinom reči a navštevuje logopéda. Rečový prejav malotej Q. sa od doby odlúčenia výrazne zhoršil, hoci bola aj predtým v dispenzáriu logopéda. Maloleté deti sa nachádzajú v citlivej, emocionálnej vývinovej fáze a v tomto veku potrebujú okrem bežnej starostlivosti spočívajúcej vo výžive, ošatení a bývaní, mať predovšetkým naplnené aj citové (emocionálne) potreby. Keďže deti tak útleho veku nemajú sami v sebe vytvorené žiadne náhradné mechanizmy a ich mozog, vzhľadom na zanedbávanie v rannom veku nie je schopný sám vytvárať žiadne kompenzačné stratégie, odlúčením od pre nich blízkej osoby dochádza k postupnej deprivácii životných a emocionálnych potrieb a preto sa už teraz objavujú regresné črty ako poruchy pomočovania, či poruchy reči. Ak zo strany kompetentných orgánov nebude vec dostatočne a neodkladne riešená, môže to viesť k trvalým stavom napr. detskej depresivity, ktorá vzniká nenaplnením potrieb detí a tým celkovej a trvalej destabilizácii ich psychického a emocionálneho vývinu a nereparabilným, t. j. nenapraviteľným, zmenám v oblasti vývinu ich osobnosti. O zdravotných problémoch maloletých sa dozvedela predovšetkým z kontaktu s maloletými a je presvedčená, že maloletým deťom odlúčenie od nej nielenže neprosieva, ale skutočne ohrozuje a narúša vážnym spôsobom ich priaznivý fyzický, psychický a sociálny vývin. Spočiatku jej bolo umožnené stretávať sa s maloletými dvakrát mesačne a mať s nimi telefonický kontakt dva krát týždenne. Následne však riaditeľka DD obmedzila tento kontakt na jedno stretnutie mesačne a dva telefonické kontakty mesačne v trvaní niekoľkých minút, ktoré boli často prerušené. Je nepochopiteľné, prečo je maloletým deťom obmedzovaný s ňou kontakt. Situácia ohľadom neprimeranej regulácie kontaktu s maloletými deťmi vyvrcholila dnes (pozn. súdu: deň spísania návrhu), keď jej bolo zo strany DD oznámené, že jej viac nebude umožnený kontakt s maloletými, a to žiadnym spôsobom, jej plánovaná návšteva sa ruší na základe nepravdivého a ničím nepodloženého osočovania zo strany riaditeľky DD. Maloleté deti boli v jej starostlivosti po dobu piatich rokov, od dojčenského veku. Ako vyplýva aj z príloh priložených k návrhu, deti v jej starostlivosti napredovali, priaznivo sa vyvíjali napriek tomu, že v rannom detstve žili v nepodnetnom prostredí, boli zanedbávané a utrpeli určité psychické traumy. Má za to, že pobyt v DD maloletým deťom neprosieva a má negatívny dopad na ich budúci vývoj. Ide o deti útleho veku, ktoré môže takéto už pomerne dlho trvajúce odlúčenie, od pre nich blízkej osoby, výrazne poznačiť a spôsobiť im ďalšie traumy. Nakoľko súdne konanie môže prebiehať ešte dlhšiu dobu, aj s ohľadom na žiadosť opatrovníka o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa k návrhu, vzhľadom na zdravotný stav detí a opakované dožadovanie sa detí pri osobnom kontakte o navrátenie do jej domácnosti, je situácia naliehavá a je daný dôvod na dočasnú úpravu pomerov nariadením neodkladného opatrenia.

4. Súd dopytom na Okresný súd Lučenec zistil, že uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 5P/30/2018-30 zo dňa 21.03.2018 súd zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by dočasne zveril maloleté deti do jej náhradnej osobnej starostlivosti. Proti odvolaniu navrhovateľky rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením č. k. 17CoP/31/2018 - 140 zo dňa 31.07.2018, tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplynulo, že Okresný súd Lučenec doplnil dokazovanie o stanovisko DD a o šetrenie ÚPSVaR Banská Bystrica, pričom dospel k záveru, že neboli splnené predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. Okresný súd Lučenec nezistil žiadne skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné upraviť pomery bezodkladne k maloletým deťom. V súčasnosti je zabezpečená potrebná starostlivosť o maloleté deti, ktoré sa nachádzajú v starostlivosti odborného tímu Detského domova N., K., na základe čoho nie sú splnené zákonné podmienky naliehavej úpravy pomerov, t. j. ad hoc absentujú dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia. Z toho dôvodu návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odvolací súd k odvolaniu navrhovateľky uviedol: „Navrhovateľka v návrhu ani v odvolaní nespochybňovala skutočnosť, že starostlivosť o mal. detí je v detskom domove zabezpečená. Skutočnosť, že deti sú prechodom z prostredia navrhovateľky do diagnostickej skupiny DeD traumatizované, zostalo na základe vzájomne si odporujúcich tvrdení navrhovateľky a DeD sporné a presahuje časový priestor a účel inštitútu neodkladného opatrenia tieto skutočnosti podrobne dokazovať. Napokon ani s odstupom času sa nepreukázalo (viď správa kolízneho opatrovníka), že by mal. deti prežívali odchod z domácnosti profesionálneho rodiča tak traumatizujúco, ako to opisuje navrhovateľka. Ak by bol navrhovateľka názoru, že pobyt detí v DeD je pre ne traumatizujúci, bola

by aj proti tomu, aby boli deti umiestnené do DeD aj v prípade, že potrebovala ísť napr. na týždenný endokrinologický diagnostický pobyt, na vzdelávanie a pod. Dôvod na bezodkladnú úpravu pomerov a zverenie dieťaťa do dočasnej starostlivosti podľa § 367 C. m. p. je daný vtedy, ak by starostlivosť toho, kto má dieťa u seba preukázateľne vykazovala značné nedostatky ohrozujúce fyzický a duševný vývoj dieťaťa, čo v tomto konaní preukázané nebolo. Len domnienka či názor navrhovateľky, že pobyt detí u nej je pre ne priaznivejší, že dokáže starostlivosť o ne zabezpečiť lepšie, dôvodom na bezodkladnú úpravu pomerov nie je. Profesionálny rodič by si mal byť vždy vedomý, že je zamestnancom detského domova, pri výkone svojej práce má pristupovať k mal. deťom tak, aby nevytváral príliš silnú citovú väzbu a naviazanosť mal. detí na seba a seba na mal. deti vysvetľujúc im primerane ich veku a rozumovým schopnostiam tú skutočnosť, že ich pobyt u neho môže byť len prechodný tým skôr, ak súd vyslovil, že sú osvojiteľné. To, či aj budú reálne osvojené, podlieha osobitnému konaniu o osvojenie, preto skúmanie predpokladov na osvojenie či už vnútroštátne alebo medzištátne, presahuje účel a potreby tohto konania, je predmetom konania o osvojenie. Napokon by si mal profesionálny rodič uvedomiť, že vzťah medzi ním a jeho zamestnávateľom - DeD nie je v zmysle § 1 ods. 2 Zákonníka práce vzťahom rovnocenným, ale vzťahom podriadenosti zamestnanca a nadriadenosti zamestnávateľa, čo zahŕňa aj povinnosť vykonávať svoju prácu podľa pokynov zamestnávateľa, samozrejme ak neprekračujú medze zákona.

Zhrnúc vyššie uvedené ani odvolací súd nevzhladol dôvod na bezodkladnú úpravu pomerov spočívajúcu vo zverení mal. detí do dočasnej starostlivosti navrhovateľky. Zamietnutie návrhu na neodkladné opatrenie samozrejme nevyklučuje podanie návrhu navrhovateľky vo veci samej na zverenie mal. detí do jej náhradnej osobnej starostlivosti, čo navrhovateľka aj medzičasom učinila, nakoľko v konaní vo veci samej nie je rozhodné skúmať, či je potrebné pomery mal. detí upraviť bezodkladne, ale či sú splnené podmienky podľa § 44 až 47 Zákona o rodine v platnom znení. Deti boli totiž do ústavnej starostlivosti zverené predovšetkým z dôvodu, že v tom čase nebol záujem zo strany tretej osoby o náhradnú osobnú starostlivosť, či pestúnsku starostlivosť, ktoré majú pred ústavnou starostlivosťou prednosť.“

5. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

8. Podľa § 360 ods. 1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

9. Podľa § 367 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do siedmich dní od doručenia návrhu. V tejto lehote súd uznesenie vyhotoví. Uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené. Uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia súd môže doručiť účastníkom až pri uskutočnení jeho výkonu, ak je predpoklad, že by bol výkon rozhodnutia inak zmarený. Účastníkom, ktorí neboli prítomní pri výkone uznesenia, doručí súd uznesenie spolu so zápisnicou o priebehu výkonu dodatočne.

10. Účelom neodkladného opatrenia je rýchla i keď dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov alebo zabezpečenie výkonu existujúceho, hoci ešte prípadne nevykonateľného alebo očakávaného rozhodnutia (exekučného titulu). Vydanie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. Pri nariaďovaní samotného neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, Z toho dôvodu nie je síce potrebné zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale musia

byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia.

11. Neodkladné opatrenie je opatrením výnimočným nie bežným, pretože každé rozhodnutie, ktorým súd zasahuje do života rodiny je krajným riešením. V prípade nariadenia neodkladného opatrenia v konaniach vo veci starostlivosti o maloleté deti je vždy prvoradý záujem maloletého dieťaťa. Výkon rodičovských práv a povinností nesmie vystaviť maloleté dieťa negatívnym vplyvom. Je potrebné brať ohľad na záujmy dotknutých osôb, predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa. Európsky súd pre ľudské práva prisúdil zvláštny význam zvrchovanému záujmu dieťaťa, ktoré podľa svojej povahy a závažnosti môže prevážiť nad záujmom rodiča. Toto konštatovanie má na mysli potrebu nájdenia určitého a konkrétneho spôsobu zosúladenia toho, čo je v záujme maloletého dieťaťa a čo je v záujme jeho rodičov.

12. Potreba bezodkladne upraviť pomery neodkladným opatrením musí byť teda naliehavá a nevyhnutná. Neodkladné opatrenie je nevyhnutné vtedy, ak navrhovateľovi, alebo maloletému dieťaťu hrozí ujma alebo iný nezvratný následok, dochádza k porušovaniu alebo zasahovaniu do ich práv a oprávnených záujmov, prípadne sa ich právne postavenie zhorší alebo je bez vydania neodkladného opatrenia neisté. Neodkladné opatrenie môže obsahovať totožný obsah, ako výrok rozhodnutia vo veci samej, len ak to povaha veci pripúšťa.

13. Nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 367 CMP predstavuje faktické opatrenie smerujúce k zabezpečeniu riadnej starostlivosti o maloleté dieťa. Jeho nariadenie prichádza do úvahy vtedy, ak dieťaťu nie je poskytovaná riadna starostlivosť a sú dané odôvodnené potreby, aby starostlivosť o maloleté dieťa prevzala iná osoba, ktorá je spôsobilá riadnu starostlivosť dieťaťu poskytnúť. Navrhovateľka sa v predmetnej veci domáha dočasného zverenia maloletých detí do starostlivosti až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej. Súd po posúdení návrhu a preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Starostlivosť o maloleté deti v súčasnosti totiž zabezpečuje DD. Z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/31/2018 - 140 zo dňa 31.07.2018 vyplynulo, že DD zabezpečuje maloletým deťom potrebnú odbornú starostlivosť a o maloleté deti je riadne postarané. Tieto skutočnosti boli v predmetnom konaní potvrdené aj šetrením ÚPSVaR Banská Bystrica. Starostlivosť o maloleté deti dokonca nespochybňovala ani navrhovateľka. Tá svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje v zásade dvomi skutočnosťami.

14. Prvou je zhoršujúci sa zdravotný a psychický stav maloletých detí v dôsledku odobratia maloletých detí z jej domácnosti. V tej súvislosti súd poukazuje a stotožňuje sa s právnym názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici, uvedenom v uznesení č. k. 17CoP/31/2018 - 140 zo dňa 31.07.2018, podľa ktorého „skutočnosť, že deti sú prechodom z prostredia navrhovateľky do diagnostickej skupiny DeD traumatizované, zostalo na základe vzájomne si odporujúcich tvrdení navrhovateľky a DeD sporné a presahuje časový priestor a účel inštitútu neodkladného opatrenia tieto skutočnosti podrobne dokazovať.“ Navrhovateľka v podanom návrhu neosvedčila, že by maloleté deti boli v dôsledku ich odobratia a zotrvania v starostlivosti DD, vystavené neznesiteľnej ujme, resp. že v DD nemajú maloleté deti vytvorené primerané podmienky pre zdravý fyzický a duševný vývoj. Súd poukazuje na to, že otázka poskytovania starostlivosti pre maloleté deti je podrobená dohľadu a súčinnosti opatrovníka, ktorý je orgánom pre sociálnoprávnu ochranu detí. Zo strany opatrovníka však doposiaľ vo vzťahu k maloletým deťom nebolo súdu doručené podanie, z ktorého by vyplývali nedostatky pri poskytovaní starostlivosti maloletým deťom zo strany DD. Súd ďalej opätovne poukazuje na právny názor Krajského súdu v Banskej Bystrici v uvedenom rozhodnutí, že „napokon ani s odstupom času sa nepreukázalo (viď správa kolízneho opatrovníka), že by mal. deti prežívali odchod z domácnosti profesionálneho rodiča tak traumatizujúco, ako to opisuje navrhovateľka. Ak by bola navrhovateľka názoru, že pobyt detí v DeD je pre ne traumatizujúci, bola by aj proti tomu, aby boli deti umiestnené do DeD aj v prípade, že potrebovala ísť napr. na týždenný endokrinologický diagnostický pobyt, na vzdelávanie a pod. Dôvod na bezodkladnú úpravu pomerov a zverenie dieťaťa do dočasnej starostlivosti podľa § 367 C. m. p. je daný vtedy, ak by starostlivosť toho, kto má dieťa u seba preukázateľne vykazovala značné nedostatky ohrozujúce fyzický a duševný vývoj dieťaťa, čo v tomto konaní preukázané nebolo. Len domnienka či názor navrhovateľky, že pobyt detí u nej je pre ne priaznivejší, že dokáže starostlivosť o ne zabezpečiť lepšie, dôvodom na bezodkladnú úpravu pomerov nie je.“ Navrhovateľka od rozhodnutia odvolacieho súdu neosvedčila, že by došlo k podstatnej zmene skutkového stavu, pre ktorý by sa súd mohol odchýliť

od právneho názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici uvedenom v uznesení č. k. 17CoP/31/2018 - 140 zo dňa 31.07.2018. Posúdenie navrhovateľkou tvrdených skutočností, t. j. ktoré prostredie je pre zdravý psychický a fyzický vývoj maloletých detí vhodnejšie, bude predmetom dokazovania súdu vo veci samej. Súd nemôže len na základe neosvedčených tvrdení navrhovateľky zmeniť výchovné prostredie maloletých detí, nad ktorými bola nariadená ústavná starostlivosť. Navrhovateľka si musí uvedomiť, že maloletým deťom poskytovala starostlivosť v rámci výkonu práce profesionálneho rodiča, t. j. v rámci nariadenej ústavnej starostlivosti ako zamestnanec ústavného zariadenia. Pokiaľ jej boli maloleté deti odobraté ústavným zariadením a zverené inému profesionálnemu rodičovi, jej právomoci týkajúce sa ďalšieho poskytovania osobnej starostlivosti maloletým deťom, sú z hľadiska pracovnoprávneho vzťahu značne obmedzené. U navrhovateľky t. č. absentuje právny titul, na základe ktorého by mala poskytovať maloletým deťom osobnú starostlivosť. Súd však nepopiera, že medzi navrhovateľkou a maloletými deťmi vznikli silné citové väzby, čo bolo dôvodom, pre ktorý sa navrhovateľka domáha zverenia maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti. Navrhovateľka by z uvedeného dôvodu mala prehodnotiť svoju argumentáciu. Predmetom konania nie je posudzovanie dôvodov a spôsobu, akým ústavné zariadenie - DD - pristúpilo k odobratiu maloletých detí z jej domácnosti, pretože to spadá pod právomoc ústavného zariadenia, ktorému boli maloleté zverené do ústavnej starostlivosti. Predmetom dokazovania tiež nie je riešenie vnútorných pomerov medzi zamestnancom a zamestnávateľom. Z hľadiska návrhu navrhovateľky vo veci samej tiež nie je spor o to, kto v rámci nariadenej ústavnej starostlivosti poskytuje lepšie starostlivosť o maloleté deti. Predmetom dokazovania v danom konaní je posúdenie, či sú splnené podmienky pre náhradnú osobnú starostlivosť a či náhradná osobná starostlivosť je v záujme maloletých detí. Konanie o zverenie maloletých detí z nariadenej ústavnej starostlivosti do náhradnej osobnej starostlivosti nemôže byť predmetom sporu účastníkov konania, pretože sa to mýľa účelu inštitútu náhradnej starostlivosti ako takej. Súd preto apeluje na navrhovateľku a rovnako aj ostatných účastníkov konania, aby zamerali svoju procesnú aktivitu na preukázanie skutočností podľa § 45 a nasl. Zákona o rodine.

15. Druhým dôvodom, o ktorý navrhovateľka opierala svoj návrh, je znemožnenie styku a kontaktu s maloletými deťmi zo strany DD. Ani to však vzhľadom na petíciu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nezakladá bezodkladnú potrebu úpravy pomerov medzi účastníkmi konania. Znemožnenie styku a kontaktu s maloletými deťmi, ktoré päť rokov žili v jej domácnosti na základe navrhovateľkinho zamestnania, nie je dôvodom na to, aby súd zveril maloleté deti dočasne do jej starostlivosti. Navrhovaná forma zabezpečenia kontaktu a styku s maloletými deťmi do rozhodnutia súdu vo veci samej nie je vo vzťahu k predmetu dokazovania a odôvodneniu požadovaného návrhu proporcionálna. Súd môže nariadiť len také neodkladné opatrenie, ktoré je vo veci nevyhnutné. Za daného stavu, keď sa podľa vyjadrenia navrhovateľky neuskutočňuje styk s maloletými deťmi, nie je nevyhnutné, aby súd zveril maloleté deti dočasne do jej osobnej starostlivosti. Súd síce môže aj bez návrhu nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by sa upravil styk navrhovateľky s maloletými deťmi, avšak tomu musí primerane zodpovedať zistený skutkový stav, aby sa takéto neodkladné opatrenie neminulo účelu a rešpektovalo režim a záujem maloletých detí. Súd z toho dôvodu nepristúpil k úprave styku navrhovateľky s maloletými deťmi z úradnej moci. Pokiaľ navrhovateľka má záujem na ďalšom uskutočňovaní styku s maloletými deťmi (aj za účelom zabezpečenia kontaktu s maloletými pre rozhodnutie vo veci samej), je v rámci svojho dispozičného oprávnenia oprávnená podať kvalifikovaný návrh, o ktorom súd po jeho posúdení rozhodne.

16. Keďže návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný po začatí konania, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 58 CMP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní musí byť popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže byť rozšírený len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom

počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami, inak súd vyhotoví kópie odvolania na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj z dôvodu nesprávneho alebo neúplného zistenia skutočného stavu veci (§ 62 Civilného mimosporového poriadku).